

van de overige 12 was het aantal bacteriën met 99 pct of meer verminderd.

GREENBERG (1961) kon aantonen dat van 24 preparaten ter behandeling van seborroïsche dermatitis, polyvidon-jodium het best de combinatie van sterke antibacteriële eigenschappen en lage toxiciteit voor zoogdiercellen in zich verenigde.

GEORGIADÉ c.s. (1958) komt na onderzoek van 700 huidfragmenten van geopereerde patiënten tot de conclusie, dat polyvidon-jodium, als stof om de huid te steriliseren, kan worden gebruikt met een minimum aan invloed op de proliferatie en migratie van epitheelcellen.

RABINOWITZ (1961) deelt mede dat hij bij 125 orthopedische operatiepatiënten geen huidirritatie door polyvidon-jodium zag, terwijl er zich in deze serie maar één (geringe) wondinfectie voordeed.

SHELANSKI en SHELANSKI (1956) onderzochten bij 100 proefpersonen het resultaat van lokale applicatie van polyvidon-jodium; ook wanneer deze applicatie gedurende 96 uur geschiedde of 15 maal om de andere dag gedurende 24 uur plaatsvond, werd er geen irritatie opgemerkt.

Ook FRANK (1959), die een groot aantal patiënten met seborroïsche dermatitis met polyvidon-jodium behandelde, vermeldt dat deze stof de huid niet prikkelt.

Ook voor slijmvliezen is polyvidon-jodium weinig of niet prikkelend, zoals blijkt uit een persoonlijke mededeling van JABLON, ZINNER en SASLAW (mondspoelvlocestof 1:10).

De ervaring bij vaginale irrigatie (verdunding 1:4 à 1:40) is eveneens gunstig.

De orale LD₅₀ voor witte ratten bedraagt voor polyvidon-jodium ongeveer 1000 mg/kg.

Literatuur:

- FRANK, L. (1959) *N. Y. St. J. Med.* **59**, 2892.
 GEORGIADÉ, N., A. EIRING, R. GEORGIADÉ, F. RICHARD en K. PICKRELL (1958) *Plast. reconstr. Surg.* **21**, 479.
 GREENBERG, L. (1961) *J. Pharm. Sci.* **50**, 480.
 MANTEN, A. (1959) *Berichten uit R.I.V.*, bl. 43.
 RABINOWITZ, M. S. (1961) *J. New Drugs* **1**, 39.
 SHELANSKI, H. A. en M. V. SHELANSKI (1956) *J. int. Coll. Surg.* **25**, 727.

November 1961

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bespoediging van plaatsing behoudt de Redactie zich het recht voor, de stukken te bekorten).

HYPEREMESIS GRAVIDARUM

Bij de differentiële diagnostiek zou ik nog willen aanbevelen, ook een ontregelde diabetes in de overwegingen te betrekken. Immers, een latente diabetes kan soms juist in de zwangerschap manifest worden en ontregeld geraken. Uitdroging, oligurie, en de stoornissen van een metabole acidose, zoals acetonurie en braken, geven dan een beeld, dat een treffende gelijkenis kan hebben met dat van hyperemesis gravidarum. Als men niet bedacht is op deze mogelijkheid, en daardoor bij voorbeeld zou vergeten, de urine ook op glucose te onderzoeken, zou dit in enkele gevallen een gevaarlijk uitstel van adequate behandeling tot gevolg kunnen hebben.

Literatuur: KLOOSTERMAN, G. J. (1962) *Ned. T. Geneesk.* **106**, 219.

Oegstgeest, februari 1962

F. H. WEISZ

Gaarne onderschrijven wij de opmerkingen van collega WEISZ. Het door hem genoemde beeld zal echter wel zeer

zelden in de eerste zwangerschapsmaanden gezien worden, dus in een periode waarin de kans op echte hyperemesis gravidarum het grootst is. Wij wezen er met nadruk op, dat juist bij het late braken de symptomatische vormen het meest frequent zijn. Een daarvan is zeker die welke door diabetes wordt veroorzaakt. Niet altijd kan men hierbij door onderzoek van de urine op glucose de oplossing vinden, omdat door het sterke braken en hongeren ondanks de diabetes de glucosurie ontbreken kan, terwijl anderzijds bij renale glucosurie het symptoom ten onrechte op diabetes zou kunnen wijzen. Onderzoek van het bloedsuikergehalte is dan eveneens noodzakelijk.

Amsterdam, februari 1962

G. J. KLOOSTERMAN

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

De overheersing der blanken nadert haar einde. — In sommige beschouwingen over de dreigende overbevolking houdt men er te weinig rekening mee dat de toeneming van het mensenaantal in de verschillende delen der wereld geen gelijke tred houdt. Gedurende het laatste decennium zijn de bevolkingen van Azië, Afrika en Latijns Amerika zo snel vermeerderd dat men moet rekening houden met het naderende einde van de overheersing van Europeanen en hun afstammelingen. Er openbaart zich in de toekomstige wereldcentra reeds een universeel verlangen naar een snelle verbetering van de levensstandaard. Vele miljoenen in Azië, Afrika en Latijns Amerika zijn reeds nauwkeurig op de hoogte van de voorrechten die Europeanen en Noord-Amerikanen genieten.

Men kan daarbij overwegen dat vele volken, wier behoeften door de nationale inkomens niet worden gedekt, hun snelle groei danken aan de steun die zij van rijke naties ontvangen. Men weet niet „how long the wealthier nations would be willing to support the uncontrolled breeding of the population receiving their assistance”. Vroeger of later komt echter de afrekening „with the results of uncontrolled human multiplication”.

„Man has been able to modify or control many natural phenomena, but he has not yet discovered how to evade the consequences of biological laws. No species has ever been able to multiply without limit. There are two biological checks upon a rapid increase in number — a high mortality and a low fertility. Unlike other biological organisms man can choose which of these checks shall be applied, but one of them must be”. (*Science*, 26 januari, bl. 283).

Duitsland

Alcohol en automobilist. — Het ontoelaatbare alcoholgehalte van het bloed van de chauffeur wordt in de wet op de veiligheid van het verkeer genoemd: wanneer het meer dan 1,5 pro mille bedraagt is het de automobilist — hij zij kennelijk beschonken of niet — verboden een wagen te besturen. Bij de beoordeling van schuld bedient de rechtspraak zich van lagere waarden. Men neemt aan dat de ongeschiktheid tot chaufferen reeds bij 0,5 pro mille mogelijk is, en bij 0,8 waarschijnlijk. (*Dtsch. med. Wschr.* bl. 325).

Stijgend aantal lijdens aan hart- en vaatziekten en aan reuma in „Landesversicherungsanstalten”. — Van 100 geneeskundig behandelde verzekerden van de „Arbeiter-Rentenversicherung” leden in 1959 20,8 aan hart- en vaatziekten, 19,6 aan reumatische ziekten, 16,0 aan niet-tuberculeuze aandoeningen van de luchtwegen en 15,5 aan tuber-